

at indfri lånet ved indlevering af obligationer. Bestemmelsen svarer til § 28 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.

§ 247 d

I § 247 d, stk. 1, foreslås, at indehaverne af de særligt dækkede obligationer og modparter på finansielle instrumenter - efter betaling af omkostninger i forbindelse med administrationsboet - fyldestgøres først ved et pengeinstituts konkurs. Indehaverne af de særligt dækkede obligationer og finansielle modparter er således tildelt en separatistlignende stilling til de midler, der er indeholdt i registeret, og skal alene respektere omkostninger i forbindelse med administrationsboet.

Det er almindeligt, at der ved indgåelse af finansielle instrumenter stilles sikkerhed mellem parterne for de fordringer, der kan opstå som følge af ændringer i de finansielle instrumenters værdi. Den separatistlignende stilling for modparter på finansielle instrumenter, som foreslås, betyder, at der ikke kan stilles sådan sikkerhed i aktiverne i registeret. Var dette tilladt, kunne modparter på finansielle instrumenter opnå en bedre dækning for deres krav end obligationsejerne i registeret i tilfælde af det udstedende instituts konkurs. Løbende afregning af en finansiell kontrakts værdi, i nogle tilfælde kaldet løbende marginregulering, anses ikke for sikkerhedsstillelse men blot for løbende opfyldelse af kontrakten.

Herefter dækkes seniorgældslångivere. Disse långivere opnår således en sekundær fortrinsstilling til de midler, som er indeholdt i registeret. Eventuelle overskydende midler indgår herefter i konkursmassen, jf. § 32 i konkursloven. Det indebærer, at seniorgældslån dækkes efter omkostninger i forbindelse med administrationsboet, obligationsindehaverne og de finansielle modparter, men før simple krav, indehavere af ansvarlig lånekapital og hybrid kernekapital.

Efter forslaget til § 247 d, stk. 2, kan den enkelte obligationsindehaver, modparter på de finansielle instrumenter samt långivere efter § 152 b ikke gøre krav mod pengeinstituttet, hvis dette er i konkurs eller under administration. Administrator optræder således på vegne af alle obligationsindehaverne, modparter på de finansielle instrumenter samt långivere efter § 152 b og kan anmelde krav over for boet på aktiver, der måtte mangle til dækning af obligationsindehavernes og de øvrige parter krav.

Administrator kan ved administrationsboets start anmelde krav for, hvad der måtte mangle i registeret samt ved administrationsboets afslutning anmelde krav i konkursboet svarende til forskellen mellem værdien af de tilbageværende aktiver, der er fastsat i

henhold til stk. 3, og det beløb, der tilkommer obligationsindehaverne, hvis de var blevet fyldestgjort fuldt ud, jf. § 247 c, stk. 3. Dette gælder også krav på de fra konkursdekretets afsigelse påløbne renter på de nævnte fordringer. Kravene vil få status af simple krav i konkursboet, og dividenden skal herefter fordeles forholdsmæssigt mellem obligationsindehaverne. Denne konkursretlige status adskiller sig fra forslaget § 2, nr. 11, hvor det fremgår, at § 31 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. også gælder for særligt dækkede obligationer. I tilfælde af konkurs i et realkreditinstitut kan indehavere af særligt dækkede obligationer anmelde et eventuelt udækket restkrav som et privilegeret krav i konkursmassen. Baggrunden for forskellen på den konkursretlige status for obligationsindehavere af særligt dækkede obligationers eventuelle udækkede restkrav er den forskellige kapitalstruktur, der gælder for penge- og realkreditinstitutter, hvor realkreditinstitutter har særskilte serier med eventuel seriereservefond, hvor der i lovgivningen blandt andet fastsættes et kapitalkrav til den enkelte serie.

Den foreslåede konkursretlige stilling for seniorgældslångivere skal gøre det nemmere for pengeinstitutterne at optage lån til brug for dækning af kravet om supplerende sikkerhedsstillelse.

Med den foreslåede sekundære fortrinsstilling for seniorgældslån vil obligationsindehaverne således opnå en større grad af sikkerhed for, at de i en konkursituation kan opnå fuld dækning, hvorfor obligationerne betegnes som særligt sikre. Endvidere vil pengeinstituttets øvrige kreditorer ikke opnå en ringere dækning end den, de har i dag, idet et eventuelt restkrav på baggrund af en udstedt særligt dækket obligation efter forslaget vil blive anmeldt i konkursboet som et simpelt krav.

Det foreslås i § 247 d, stk. 4, at eventuelle overskydende midler i et register ikke kan overføres til andre registre, som et pengeinstitut måtte have etableret til udstedelse af andre særligt dækkede obligationer. Eventuelle overskydende midler skal derimod overføres til konkursboet.

Det foreslås i § 247 d, stk. 5, at en fordringshaver, herunder en indskyder, hvis pengeinstituttet erklæres konkurs, ikke kan foretage modregning i det lån, som fordringshaver har optaget i pengeinstituttet, når pengeinstituttet til finansiering af lånet har udstedt særligt dækkede obligationer.

Bestemmelsen svarer til § 30 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. Bestemmelsen er en fravigelse af den udvidede modregningsadgang i kon-